

УДК 781.1

СТЕФАНІЯ ОЛІЙНИК

**РЕГІОНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ
РЕЦЕПЦІЙ КОМПОЗИТОРСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ:
ДЖЕРЕЛОЗНАВЧИЙ ТА НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНИЙ
АСПЕКТИ**

Розкрито особливості дослідження рецепції композиторської творчості у певному регіоні, обґрунтовано зміст окремих термінів – рецепція та інфраструктура композиторської творчості. Однією з найцікавіших і досі не досліджених є проблема поширення і сприйняття композиторської творчості в регіоні, зважаючи на його особливості й історико-культурні традиції. Адже ознаками кожного окремого історико-культурного регіону є зокрема своєрідні суспільні уподобання у сфері музичного мистецтва, зокрема переважне виконання музики певних композиторів, зацікавлення реципієнтів певною композиторською спадщиною.

Розглянуто чинники історичної, соціальної, культурної унікальності певного регіону. Саме вони впливають на музичну культуру краю, зокрема на складний і унікальний процес оцінювання громадськістю композиторської творчості. Серед них назвемо історико-політичні, національно-ментальні й мистецько-культурні. Визначальними вони є і для розгляду традицій, трактування й уподобання в регіональній музичній культурі творчості певного композитора. Рецепція творчості митця охоплює різні напрями і має кілька етапів становлення: від апріорного сприйняття до опрацювання, спів-

переживання, розуміння під впливом локальних традицій і витворення місцевого інваріанту, регіональної школи, перетворення в інших видах мистецтва. Комплекс напрямів суспільної рецепції утворює інфраструктуру творчості композитора, яка зазвичай розвивається, доповнюється й видозмінюється в часі залежно від змін в історико-культурній і мистецькій ситуації краю.

Ключові слова: інфраструктура композиторської творчості, регіональна музична культура, рецепція.

Для осмислення національної культури важливими є здобутки краєзнавчих досліджень, адже знання про «малу батьківщину» (певний регіон чи місто) як складову держави, формує розуміння загального і часткового в історичному процесі. Цілісні студії певного регіону утворюють комплекс природничих і соціогуманітарних наук. Вони дають можливість різнобічно оцінити його своєрідність, основні історико-географічні типи спеціалізації, розміщення господарства, характер розселення людності, трудові традиції і навички, особливості середовища і пристосування до нього, а також, локальні культурні традиції, збереження культурно-історичної спадщини тощо¹. У сфері культурологічно-краєзнавчих історичних досліджень досі не розроблено науковий апарат і методи дослідження регіональної музичної культури, яка є певною унікальною складовою національної музичної спадщини. Тематика таких музично-краєзнавчих праць може бути досить різноманітною: музичне життя окремих територіальних утворень (областей, міст, сіл), розвиток музичних організацій чи закла-

¹ Голубко В., Качараба С., Середяк А. Історичне краєзнавство [Навч. посіб.] / В. Є. Голубко, С. П. Качараба, А. В. Середяк. – Ч. І. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. – С. 6–7.

дів, діяльність і творчість митців, пов'язаних з музичним життям краю тощо.

На сьогодні багато музикознавчих праць, у яких розглянуто специфіку музичної культури різних регіонів України. Зокрема, Галичині, з її адміністративним і культурним центром Львовом, присвячено праці з питань регіональної музичної культури у кількох напрямках¹ (від загального до конкретного):

1) дослідження, у яких висвітлено музичну культуру Галичини, як одного з унікальних культурно-мистецьких регіонів України: М. Загайкевич (“Музичне життя Західної України другої половини ХІХ століття”), Ю. Булка (“Музична культура Західної України”), Л. Кияновська “Галицька музична культура ХІХ – ХХ ст.”), Й. Волинський (“Музична культура Галичини 60-х років ХІХ ст.”). Л. Мороз (“Диригентсько-хорове мистецтво Галичини другої половини ХІХ – першої третини ХХ століття”), а також праці С. Людкевича, В. Барвінського, М. Антоновича, Н. Кобрин тощо.

2) праці, які висвітлено музичне життя Львова, Івано-Франківська, Стрия, Дрогобича тощо, зокрема: В. Витвицький («Український музичний Львів»), Ю. Ясіновський («Музика давнього Львова»), О. Миронова («Музичне життя в полікультурному середовищі м. Стрия та регіону Стрийщини (друга половина ХІХ століття – 1939 р.)»), Л. Романюк («Музичне життя Станіславова другої половини ХІХ – першої третини ХХ століття»); дослідження локальних виконавських шкіл: Т. Старух («Музичне мистецтво Львова: Становлення фортепіанного виконавства і педагогіки у другій половині 19 – першій

¹ Перелік праць не претендує на вичерпність, наведено кілька прикладів у певній сфері регіональних досліджень. Напрями дослідження можна деталізувати залежно від предмету регіональних студій.

третині 20 ст.»), І. Бермес («Хорове життя Дрогобиччини першої половини ХХ ст. в контексті духовного розвитку Галичини»); охарактеризовано концертне життя міста у місцевій пресі: Мельник Л. («Концертне життя Львова 1824–1840 рр. у дзеркалі часопису «Mnemosyne»») та ін.;

3) праці, у яких розкрито роль певних музичних (навчальних і концертних) інституцій в мистецькому житті регіону чи міста: Л. і Т. Мазепа («Шлях до музичної академії у Львові» у 2-ох томах), Т. Мазепа («Австрійський театр у Львові (1789–1872): історія, музичний репертуар, оперне виконавство, культурний контекст»), Н. Кобрин, Л. Назар, С. Шевчук («Джерела спеціальної професійної музичної освіти у Львові в першій половині ХІХ століття (До історії ЛССМШ ім. С. Крушельницької)»), У. Граб («Музикологія як університетська дисципліна: львівська музична школа Адольфа Хибінського (1912–1941)») та ін.;

4) дослідження, у яких розкрито діяльність певних діячів мистецтва (композиторів, виконавців, мистецьких організаторів), зокрема: З. Лисько («Піонери музичного мистецтва в Галичині»), Я. Горак («Анатоль Вахнянин і становлення музичного професіоналізму в Галичині (друга половина ХІХ – початок ХХ ст.)»), Г. Блажкевич, Т. Старух («Правда і міфи про львівських піаністів – основоположників фортепіанної школи»), Н. Кашкадамова, О. Дітчук («Виконавський стиль піаністки Галі Левицької у контексті музичного життя Львова другої чверті ХХ ст.») тощо.

Однією з найцікавіших і досі не досліджених є проблема поширення і сприйняття композиторської творчості в регіоні, зважаючи на його особливості й історико-культурні традиції. Адже ознаками кожного ок-

ремого історико-культурного регіону є зокрема своєрідні суспільні уподобання у сфері музичного мистецтва, зокрема переважне виконання музики певних композиторів, зацікавлення реципієнтів певною композиторською спадщиною.

Мета статті – охарактеризувати дослідження регіональної музичної культури, зокрема рецепцію композиторської творчості суспільством певного краю.

Розглянемо передусім чинники, які надають певному регіону унікальності історичної, соціальної, культурної. Саме вони будуть мати вплив на музичну культуру краю, зокрема на складний і унікальний процес оцінювання громадськістю композиторської творчості. Серед таких найважливіших факторів назвемо історико-політичні, національно-ментальні й мистецько-культурні.

Історико-політичні фактори сприйняття композиторської творчості охоплюють історичний розвиток регіону, його входження до складу інших держав, які мають свої традиції й цінності, зокрема й культурні, впливи і контактами із сусідами, структуру суспільних верств та їх цінності;

Національно-ментальні чинники сприйняття й інтерпретації творчості, пов'язані з історико-політичними факторами. На становлення культурних цінностей регіону неодмінно має вплив етнічний склад населення, адже кожна національна громада характеризується не тільки своїми традиціями, а часто й особливою інтерпретацією певного мистецького явища. Бачення і трактування творчості композитора в кожній національній спільноті може мати характерні ознаки. Найяскравіше вони виявляються, на думку Н. Кашкадамової, «... на рівні мелодійного інтонування: ведення фрази, туше, агогіки, – але коріняться глибше – на рівні

ментальності»¹. Мистецько-культурні традиції формуються під впливом різних чинників, сукупність яких можна назвати «музичним життям» краю: діяльність місцевих музичних (композиторських, виконавських, музикознавчих) шкіл, музичних інституцій та окремих персоналій тощо.

Отже, з'ясування історико-політичних, національно-ментальних і мистецько-культурних факторів є першочерговим для дослідження музичної культури краю. Визначальними вони є і для розгляду традицій, трактування й уподобання в регіональній музичній культурі творчості певного композитора.

Досліджуючи формування традицій сприйняття і осмислення творчості композитора в певному регіоні, варто звернути увагу на популяризацію композиторської творчості і формування зацікавлення нею місцевого населення. Усі ці фактори засвоєння, осмислення, опрацювання суспільством певного регіону творчості композитора окреслюємо терміном рецепція (від лат. *rescriptio* – сприйняття)².

Активізація зацікавлення громадськості творчістю певного митця в регіоні зазвичай відбувається завдяки діяльності цього композитора чи близької особи з його оточення – учня, послідовника тощо. Як правило, мож-

¹ *Кашкадамова Н.* Національний міф Шопена і українська інтерпретація / Н. Б. Кашкадамова // *MusicaGaliciana*. – Львів, 2001. – Т. VI. – С. 215.

² У цьому значенні термін «рецепція» означає не лише слухове сприйняття твору; це комплекс заходів, які здійснюють реципієнти як духовний відгук на творчу спадщину композитора. Так застосовується поняття «рецепція» і в теорії літератури, коли взаємозв'язок між текстом і читачем не завершується прочитанням твору, а триває у зацікавленні творчістю автора, написанні статей, вшануванні його творчості тощо [див. 16; 18].

на простежити, від яких виявів рецепції – концертної, педагогічної чи наукової діяльності композитора чи особи-медіатора, – творчість митця уперше привернула увагу місцевої громадськості. Зацікавлення композиторською творчістю спонукає мистецькі кола до таких виявів-напрямів рецепції¹: зростає частота виконання і популярність творів композитора в місцевих концертних програмах, їх використання у педагогічному репертуарі. Під впливом цих чинників поступово формуються місцеві виконавські традиції, які можна вважати «регіональною специфікою» інтерпретації і сприйняття. За таких умов здійснюються наукові дослідження, публіцистичні публікації, присвячених митцеві і його творчості. Їх тематика може бути різноманітною: біографічні оповіді, наукові статті з проблем стилю, аналіз окремих творів, а згодом – ґрунтовні монографії. Об'єктивність оцінок і висновків також може залежати від суспільних настроїв.

Виявом рецепції композиторської творчості в регіоні можна вважати і суспільне вшанування композитора – ювілейні акції, експозиції в музеї, на виставках, раритетні колекції, надання його імені різним інституціям тощо. Варто зауважити, що особливо популярні в регіоні, зокрема в мистецьких і у громадських колах, ті митці, які впливають на різні сфери регіональної музичної культури – на композиторські і виконавські школи, педагогіку. Однак часом їх рецепція переростає межі лише музичної культури, виявляючись в інших мистецьких формах – в поезії, літературі, живописі, – присвячених композитору.

¹ Подібні «форми побутування творчості митця» знаходимо у статті: *Кияновська Л.* Рецепція творчості Фридерика Шопена та Роберта Шумана у Львові / *Л. О. Кияновська // Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського.* – *Наук. журнал.* – № 4(9). – Київ, 2010. – С. 3.

Комплекс усіх напрямів рецепції і сфер функціонування й популяризації творчості митця в регіоні можна визначити терміном «інфраструктура творчості композитора». Вона охоплює: локальне сприйняття композитора як особистості і митця; діяльність місцевих музикантів-виконавців, які є інтерпретаторами його творчості, частоту виконання його творів, музикознавчі праці і популярно-критичні публікації. Це своєрідний регіональний компендіум студій про стиль і творчість певного митця, архівні збірки (раритети, документи, виставки, музеї), книговидавництво, нотодрок, аж до сучасних сувенірів. На їх основі значною мірою формується загально думка про композитора і його творчість, окреслюється своєрідний творчий образ митця у свідомості суспільства регіону. Відтак, слухачі винагороджують композитора визнанням чи, навпаки, забуттям. Суспільство є головним рушієм функціонування інфраструктури творчості композитора.

Формування такої інфраструктури відбувається поступово, охоплюючи кілька важливих етапів, частково співпадаючи з відомою тріадою *i-m-t* (*initio – motus – terminus*). Однак цей процес не має остаточного завершення: завершення одного етапу, однієї форми співпереживання творчості митця/композитора знаменує початок іншого, нового пункту бачення і переосмислення його спадщини.

На першому етапі відбувається знайомство суспільства з композитором завдяки першим виконанням його творів самим композитором або іншою особою-медіатором (дослідником, виконавцем, учнем чи близькою композиторові людиною). Другий етап – глибше ознайомлення з творчістю композитора, перші спроби узагальнити і критично проаналізувати його стиль. Цей

процес традиційно розпочинається у професійних музичних колах завдяки зусиллям музикантів-виконавців, видавців, педагогів, дослідників, які прагнуть представити об'єктивний і якомога повний образ митця і його творчого доробку. Ширший загал меломанів формує свої точки зору й оцінку, які поступово збагачуються, розширюються завдяки цілеспрямованій діяльності фахових музикантів. Третій етап – вершина розвитку цього процесу – проникнення й адаптування музичної творчості певного автора до регіональної культурної традиції, як її невід'ємної складової. Він характеризується утворенням своєрідної інфраструктури побутування його творів у регіональному середовищі.

Відтак, взаємодія і комунікативні процеси між суспільством і творчістю композитора за посередництва музикантів розгортаються в різних напрямках. З одного боку, саме професійні виконавці сприяють поширенню музики композитора в широких суспільних колах регіону, які, своєю чергою, приймають або відкидають його творчість. З іншого боку, чим більше композитор привертає увагу суспільства, тим активніше виконують його твори, написання наукових праць, здійснюють їх нотні видання та наукові дослідження.

Отже, регіональна музична культура є цікавим полем для сучасних музикознавчих студій. Певний регіон чи територіальна одиниця є унікальним своїми історико-політичними, національно-ментальними і мистецько-культурними особливостями. Саме вони є головними чинниками у формуванні музичного життя краю, мистецьких уподобань суспільства, зокрема у наданні переваги творчості певних композиторів.

Один із запропонованих напрямів регіональних студій – вивчення феномена рецепції композиторської

творчості суспільством певного регіону. Адже поширення, популярність/непопулярність творчості конкретного композитора на певних локальних теренах можна пояснити історичними, мистецькими, культурними регіональними традиціями. Рецепція творчості митця охоплює різні напрями і має кілька етапів становлення: від апріорного сприйняття композиторської творчості до опрацювання, співпереживання, розуміння під впливом локальних традицій і витворення місцевого інваріанту, регіональної школи, перетворення в інших видах мистецтва. Комплекс напрямів суспільної рецепції утворює інфраструктуру творчості композитора, яка зазвичай розвивається, доповнюється й видозмінюється в часі залежно від змін в історико-культурній і мистецькій ситуації краю.

Дослідження рецепції творчості композитора в певному регіоні цікаве і в порівняльному аспекті. Адже трактування творчості митця не може бути однаковим на різних теренах, зважаючи на різні історичні, соціокультурні й мистецькі традиції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бермес І. Л. Хорове життя Дрогобиччини першої половини ХХ ст. в контексті духовного розвитку Галичини [Текст] : автореф. дис... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 / Бермес Ірина Лаврентіївна ; Дрогобицький держ. педагогічний ун-т ім. Івана Франка. – Дрогобич, 2004. – 20 с.

2. Блажкевич Г., Старух Т. Правда і міфи про львівських піаністів – основоположників фортепіанної школи / Г. Й. Блажкевич, Т. М. Старух. – Львів: СПОЛОМ, 2011. – 300 с.

3. Булка Ю. Музична культура Західної України / Ю. П. Булка // Історія української музики в 6-ти томах. – Т. 4. 1917–1941. – К. : Наукова думка, 1992. – С. 546–589.

4. *Витвицький В.* Український музичний Львів / Василь Витвицький // За океаном. Збірник статей / Ред.-упор. Ю. Ясиновський. – Львів, 1996. – С.9–15.

5. *Волинський Й.* Музична культура Галичини 60-х рр. ХІХ ст. / Й. З. Волинський // Живі сторінки української музики. – К. : Наук. думка, 1965. – С. 55–120.

6. *Голубко В., Качараба С., Середяк А.* Історичне краєзнавство [Навч. посіб.] / В. Є. Голубко, С. П. Качараба, А. В. Середяк. – Ч. І. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. – 130 с. – [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://ua.convdocs.org/docs/index-36611.html> (дата звернення 12.08.2016 р.). – Назва з екрана.

7. *Горак Я. Р.* Анатоль Вахнянин і становлення музичного професіоналізму в Галичині (друга половина ХІХ – початок ХХ ст.) [Текст] : автореф. дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Горак Яким Романович ; Ін-т мистецтвознав., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. – К., 2003. – 20 с.

8. *Граб У.* Музикологія як університетська дисципліна: львівська музична школа Адольфа Хибінського (1912–1941) / У. Б. Граб. – Львів : Вид. УКУ, 2009. – 178 с.

9. *Дітчук О., Кашкадамова Н.* Виконавський стиль піаністки Галі Левицької у контексті музичного життя Львова другої чверті ХХ ст. / О. Р. Дітчук, Н. Б. Кашкадамова // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Вип. 2. – Львів, 2002. – С. 85–108.

10. *Загайкевич М.* Музичне життя Західної України другої половини ХІХ ст. / М. П. Загайкевич. – К. : Муз. Україна, 1967. – 168 с.

11. *Кашкадамова Н.* Національний міф Шопена і українська інтерпретація / Н. Б. Кашкадамова // *Musica Galiciana*. – Львів, 2001. – Т. VI. – С. 215–220.

12. *Кияновська Л.* Галицька музична культура ХІХ – ХХ ст. [Навч. посібник] / Л. О. Кияновська. – Чернівці : Книга–ХХІ, 2007. – 424 с.

13. *Кияновська Л.* Рецепція творчості Фридерика Шопена та Роберта Шумана у Львові / Л. О. Кияновська // Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. Наук. журнал. – № 4(9). – Київ, 2010 – С. 3–10.

14. *Кобрин Н.* Суспільні функції музики (на прикладі музичної культури Галичини 20–30-х років ХХ ст.) / Н. В. Кобрин // Київське музикознавство [зб. статей] / упор. О. М. Жарков. – К., 2000. – Вип. 3. – С. 87–94.

15. *Кобрин Н., Назар Л., Шевчук С.* Джерела спеціальної професійної музичної освіти у Львові в першій половині ХІХ століття (До історії ЛССМШ ім. С. Крушельницької) / Н. Кобрин, Л. Назар, С. Шевчук // Формування творчої особистості в інформаційному просторі сучасної культури. Матеріали всеукраїнської науково-методичної конференції викладачів ССМШ. – Харків, 2005. – С. 83–88.

16. *Косарева Г.* Давньосвіт Валерія Шевчука: художня рецепція старовинних літературних пам'яток [Монографія] / Г. С. Косарева. – Миколаїв : ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. – 188 с.

17. *Лисько З.* Піонери музичного мистецтва в Галичині / Зіновій Лисько. – Львів – Нью-Йорк : Видавництво М. П. Коць, 1994. – 144 с.

18. *Мазепа Л., Мазепа Т.* Шлях до музичної академії у Львові. У 2 томах. / Л. З. Мазепа, Т. Л. Мазепа. – Львів : Сполом, 2003. – Т. 1. – 288 с.

19. *Мазепа Т. Л.* Австрійський театр у Львові (1789–1872): історія, музичний репертуар, оперне виконавство, культурний контекст: автореф. дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Тереса Лешиківна Мазепа ; Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. – К., 2003. – 16 с. – укр. – [Електронний ресурс] : Режим доступу: http://librar.org.ua/sections_load.php?s=art&id=5&start=1 (дата звернення 12.08.2016 р.). – Назва з екрана.

20. *Мельник Л.* Концертне життя Львова 1824-1840 рр. у дзеркалі часопису «Mnemosyne» / Л. О. Мельник // Musica Galiciana. Т. III. – Rzeszów : Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, 1999. – С. 220–229.

21. *Миронова О. М.* Музичне життя в політкультурному середовищі м. Стрия та регіону Стрийщини (друга половина ХІХ століття – 1939 р.) : автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 17.00.01 / Оксана Миколаївна Миронова ; Львів. нац. муз. акад. ім. М. В. Лисенка. – Л., 2007. – 16 с. – укр.

22. *Мороз Л. В.* Диригентсько-хорове мистецтво Галичини другої половини XIX – першої третини XX століття : автореф. дис... канд. мистецтвозн. : спец. 17.00.01 Теорія та історія культури / Леся Василівна Мороз. Прикарпатський ун-т ім. Василя Стефаника.– К., 2003. – 19 с.

23. *Романюк Л. Б.* Музичне життя Станіслава другої половини XIX – першої третини XX століття : дис. канд. мистецтвознавства : 17.00.01 / Романюк Леся Богданівна. Прикарпатський ун-т ім. Василя Стефаника. – Івано-Франківськ, 2007. – 247 с.

24. *Старух Т.* Музичне мистецтво Львова: становлення фортепіанного виконавства і педагогіки у другій половині 19 – першій третині 20 ст. / Т. М. Старух. – Львів : ВДМА ім. М. В. Лисенка, 1997. – 168 с.

25. *Ясіновський Ю.* Музика давнього Львова / Ю. П. Ясіновський // Музична україністика: сучасний вимір. Збірник наукових статей на пошану музикознавця, доктора мистецтвознавства, професора М. П. Загайкевич. – Вип. 4. – Київ: ІМФЕ ім. М.Т.Рильського, 2009. – С. 83-91.

Стефания Олийнык Региональные исследования рецепции творчества композитора: источниковедческий и научно-теоретический аспект. Раскрыты особенности исследования рецепции композиторского творчества в определенном регионе, обосновано содержание отдельных терминов – рецепция и инфраструктура композиторского творчества. Одной из наиболее интересных и до сих пор не изученных является проблема распространения и восприятия композиторского творчества в регионе с учетом его особенностей и историко-культурных традиций. Признаками каждого отдельного историко-культурного региона в частности своеобразные общественные предпочтения в области музыкального искусства, в частности преимущественное выполнение музыки определенных композиторов, интерес реципиентов определенным композиторским наследием. Рассмотрены факторы исторической, социальной, культурной уникальности региона. Именно они влияют на музыкальную культуру края, в частности на сложный и уникальный процесс оценивания общественностью композиторского творчества. Среди них назовем историко-политические, национально-

ментальные и художественно-культурные: они являются определяющими и для рассмотрения традиций, трактовки и предпочтения в региональной музыкальной культуре творчества определенного композитора. Рецепция творчества художника охватывает различные направления и имеет несколько этапов становления: от априорного восприятия до обработки, сопереживание, понимание под влиянием локальных традиций и создания местного варианта, региональной школы, превращение в других видах искусства. Комплекс направлений общественной рецепции образует инфраструктуру творчества композитора, которая обычно развивается, дополняется и видоизменяется во времени в зависимости от изменений в историко-культурной и художественной ситуации края.

Ключевые слова: инфраструктура творчества композитора, региональная музыкальная культура, рецепция.

Stefaniia Oliinyk. Regional Researches of Reception of a Composer's Oeuvre: the Sources and Scientific-Theoretical Aspect. The research into regional music culture is the top-of-mind trend in modern liberal sciences. The subject matters of scientific studies are varied enough: the musical life of certain territorial units (historical regions, cities and villages), the development of professional musical centers, the activity of certain artists etc. In these areas there are a lot of musicological articles and some of them are given like an example which describes Galicia region and its administrative and culture centre city Lviv (articles by M. Zahaikevych, Yu. Bulka, L. Kyianovska, V. Vytvytskyi, L. Moroz, O. Myronova, L. & T. Mazepa, T. Starukh, L. Melnyk, N. Kobryn, L. Nazar, S. Shevchuk, Ya. Horak, U. Hrab, N. Kashkadamova and others). A certain region or a territorial unit is unique due to the complex of historical, political, national, mental, artistic and cultural factors. They are the major factors in the formation of local music life, artistic preferences of society, in particular, favoring the works of one or the other composers. One of the proposed in the article directions in the regional researches is the learning of the phenomenon of reception a composer's oeuvre by local regional society.

Key words: the composer infrastructure, regional musical culture, reception.

Стаття надійшла до редакції 22.11.2016 року